

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Magyar sovinizmus.

Megszoktuk már, hogy számos külföldi és hazánkban élősködő ellenségünk lehetőleg kedvezőtlen színekben ecseteljen bennünket a világ előtt, és szinte csak kacagtatónak tekintjük, ha egyik-másik nagy szellemű germán, vagy fenkölt elméjű szláv a legbadarabb dolgokat terjesztgeti felőlünk.

Oda sem nézünk az Erdélyben áskálódó, hazafiatlan szászoknak, semmibe sem vesszük a dicső rumunok támadásait és tétlen türjük, hogy a tót papok és ruthén daszkalok hirdessék a panszlavizmus magas röptű eszméit.

De azért az egész világon nincsen nép, mely inkább nyomná el a szerencsétlen nemzetiségeket, mint a magyar. Német, román, tót vetélkedve hirdetik, hogy mily iszonyatos kinokat szenvednek szegények, hogy rabságban sinlődnek, nem mozoghatnak szabadon, hogy nem beszélhetik nemzetük nyelvét. Persze a művelt külföld, mely a német lapok és folyóiratok bölcsessége folytán kevesebbet tud rólunk, mint a Kongó vidékéről, nagy jámboran el is hiszi e töméntelen vádak, melyeket nem egy ízben iparkodtunk megcáfolni.

Ki ne emlékeznék a dicső Schulverein ellen rendezett tüntetésekre? Mikor a nemzetiségek karöltve utasították vissza a germán-egylet támadásait, mikor éppen a németek álltak élen annak a mozga-

lomnak, mely egyrészt a vádaskodó egy-let ellen, másrészt a magyarság mellett tett fényes tanubizonyítékot.

A tüntetés lezajlott, a Schulverein réggen kiheverte ezt az arculapást, mely-lyel védeneczei tisztelték meg a hivatlan prókátort; azóta is folytatja alattomos működéseit. Legujabban diadalmas érzettel mutathat a képviselőháza: Ime, hiszen maguk a magyarok ismerik el, hogy messze mentek, hogy zsarnokságuk elérte tetőpontját. A képviselőháznak tiszteletben megőszült tagja, a függetlenségi pártnak kiváló bajnoka emelte fel szavát az elnyomottak érdekében.

A hazafiatlan sajtó termékei, a Tribuna kollegái természetesen segítenek a zajongásban és fájdalmas vonításuk elhat majd drágalátos ellenfeleink füleihez és szörnyűködve beszélnek majd Európáig, hogy milyen erőszakos nép vagyunk.

Persze arról hallgatnak majd, hogy a miniszterelnök mily fényesen czáfolta meg az illető képviselő állításait, azt el nem fogják mondani, hogy az összes pártok elfordultak a hűség és nagyravágás áldozatától, hogy a hazafiatlan magyar apostola lehet némely zavargó elemnek, de nem lehet szószólója, nem lehet tolmácsa a hazában általánosságban uralkodó nézeteknek; szaporíthatja számát azoknak, kik abból élnek, hogy siránkoznak és izgatnak, de komoly, számbavehető politikusként nem tekinthető.

Bizony ideje volna, hogy elbagyjuk ezt a semmitbáló eljárásunkat és ártalmatlanná tennők a honban bujkálódó uri embereket, kik hazafiatlansággal szerzik kenyerüket.

Ne a nemzetiségek ellen küzdjünk, hanem az izgatóktól szabadítsuk meg Magyarországot.

Vagy hát igazán elhiszik a tribuna hűvei, hogy e maroknyi oláh népség holmi nagy Romániáról álmodozik? Hiszen jól tudjuk, hogy nincsen másra gondja, mint a „puliszkára.” Hűleketlen emberek félre nem vezetnék, soha eszükbe sem jutna arra gondolni, hogy ők a magyarok ellenségei.

Vagy a ruthének, a kiket egyesek és papjaik hoznak rossz hírbe, igazán várják a fehér czár világra szóló hatalmát?

Az a nép, mely Árpád hadait követte, mely ép oly rég honol Máramaros és Ung-megyékben, mint a magyar az alföldi rónán, gyűlölné a magyarokat? Hiszen láttuk őket küzdeni oldalaink mellett, láttuk véreket omlani a magyar nemzet függetlenségéért, szabadságáért. Ne az együgyű ruthént, ne a jámbor tótot sujtsa a magyarok vádja a hűtlenségért és elpártolásért, mert nem gondolhatjuk, hogy kigyót tápláltunk testünk melegén, testünk vérevel. Hanem szurjau lelkiismeret ama férfiak szívét, kik ezen csendes népek jóindulatát felhasználván, önérdekeiket tartva szem előtt, gyáva és nyomorult izgatásaikkal igyekeztek a

békés nyugalom felkavarni a csendes együttlét és testvériség örömét minden-képen ürmé és keserűséggé kívánták megváltoztatni.

Ezek ellen fenjük töreinket, ezektől igyekezzünk megszabadítani az 1000 éven át annyit szarcolt és hányatott hazát, kik a boldogság poharába annyiszor mérget öntöttek, elmélkedni és talán uralkodni szeretvén egy elpusztult nemzet romjai felett. De hála Istennek, a gondviselés karja mindig megoltalmazott bennünket e csapástól, s habár a kétségbe-esés gyakran megfogyasztott bennünket, de szívünkben a bátorság és honszeretet nem tört meg végképen.

Mi ujság?

A képviselőházból. Az igazságügyi költségvetés tárgyalása folyó hó 24-én véget ért. Nagyobb vitát keltett Lázár Ádámnak az erdélyi birtokviszonyok rendezését célzó határozati javaslata, a melyhez Teleszky István, Horváth Gyula s az igazságügyminiszter szoltak. Irányi Dániel indítványára utasította a ház az igazságügyminisztert a bíróságok ügyforgalmáról rendszeres jelentések betérjesztésére. — A honvédelmi miniszterium költségvetéséhez az előadón kívül még csak a függetlenségi párt véderőbizottsági tagjai, Gulácsy Gyula s Thaly Kálmán szoltak. Mindketten megszavazták a honvédség költségeit, mert a honvédségben az önálló magyar hadsereg magvát látják. Nagy feltűnést keltettek Thaly Kálmán adatai, a melyekkel bebizonyította

A „Székelyföld” tárczája.

Az 1848—49-ki szabadságharc történetéből.

Bitá, 1887. febr. 24.

Alig hiszem, hogy lenne ma a szép Háromszéken olyan helység, melynek kebelében vagy határán 1843—49-ben valami fontos feljegyzésre méltó dolog ne történt volna. E tekintetben Háromszék szinte tulajdonképpen a vétek követője el a jelen a múlt és jövő ellen, ha Háromszék megye történelmének megírása iránt nem intézkednek.

Nagy szolgálatot tenne az a megyének, a históriának, a ki helységről helységekre menve, az adatokat összegyűjtené, s szintén fontos szolgálatot tenne az, a ki ez adatokat okosan feldolgozná.

Különben ezen a bajon egyelőre úgy is lehetne segíteni, hogy minden helység saját történelmének megírásával saját kebelében bizna meg valakit, például a lelkészt vagy tanítót s az az általa megírandó munkának egy példányát tenné le a sepsiszentgyörgyi muzeumba, hol bármikor megtekinthetné bárki s esetleg anyag gyanánt felhasználhatná.

En legalább két helysége nézve erre határozottan elmagamat. Bitán születtem, Baróthon lakom. E két helységnek tehát ennyiben szolgálni kívánok.

Tudja azt jól mindenki, hogy Bitá, hol bölcsőmet ringatták, a kisebb helységek közé tartozik; és mégis a nagy átalakulásnál annyi minden történt, hogy ivatek irhatnék róla; ez alkalommal azonban csak egy esetet mondok el jellemzésére az anarchiának. 1848. őszén Bitán egy papolci illetőségű önkéntes a falu végén a pallónál egy eresztvényi embert csupa időtöltésből agyonlőtt, mire a faluban nagy zaj támadt.

Nagyon sokan az önkéntes után indultak, de az tüzelés által távol tartott mindenkit magától, s így egy falu nem volt képes egy embert elfogni.

Pár nap múlva az önkéntes csakugyan a törvény kezébe került, s mivel azon időben statarium volt Háromszéken, le kísérték Bitára, hogy ott bűnhődjék, hol a büntényt elkövette.

Minden jel arra mutatott, hogy az önkéntes kötélt által fog kivégeztetni. A rögtönítélő szék elnöke atyámnak mint katonabírónak kiadta a rendeletet, hogy az akasztófát állíttassa fel s hóhérról gondoskodjék.

Megtörtént minden. A nagy kapulábalaku akasztófa a „Szentgyörgy” hegyére felállítottat s a hóhéris rendes időre megérkezett, de hogy miképpen, megérdemli a feljegyzést.

A kérdéses időben Háromszéknek törvényes hóhéra, egy uzoni vérmes szemű cigány — név szerint Bánd — volt. Atyám

egy falusi embernek kiadta a rendeletet, hogy Bándat hozassa el. Ez meg elküldötte szolgáját s a szolga este 10 órakor megérkezve, atyámnak jelenté, hogy a bándát elhozta, mire nyomban az uzoni 4 tagból álló cigány-banda fe is lépett. Ekkor atyám indulatosan a saját szekerére ült s úgy érkezett reggelre a valódi Bándával haza Bitára.

Reggel a rögtönítélő bíróság a „Pázsint”-ra pár ezer ember szeme láttára összeült s a halálos ítéletet csakugyan kimondotta, mire a gyászmenet az akasztófa felé megindult.

A mint az ugynevezett „Rozskert”-ig érkezünk, bitai Botos András effect székely katona elkialtotta: „Pardon”, mire 2000 torokból hangzott: „Pardon, pardon!”

Erre a rend bomlani kezdett, a commissio szétmállott, a fedezetem alatt levő bűnöst néhány önkéntes elvette s ezzel a végrehajtás meghiusult.

Ime, az anarchiának egy szörnyesülöttje!

Bitai Baikó Lajos.

A látszat csal.

Ebéd után Nagy Frigyes megtette rendes sétáját, Mint mindig, úgy most is magával vitte Pollnitz bárót, ki különben kamarása volt.

— No kedves báróm elmegy-e ma a vigadó nagy alárczos-bájjára?

— Mindenesetre felség.

— Annál jobb; legalább egyet felismerek, arról bizonyos vagyok.

— Nem merek ugyan ellent mondani, de hát alig hiszem, hogy én lennék az, a kit felség felismer.

— Hát magát Pollnitz meg nem ismerem? Magát, kit mindig látok, ki folyton velem van?

Pollnitz habozott a felelettel, de a király mindig hevesebb és hevesebb lett.

— Oly ostobának tart engem, hogy felmeri tételezni azt Ejnye, ejnye, . . . ez már sok! Én nem ismerem fel? Vigyázzon magára! Vigyázzon magára!

A báró ereiben kezdett hűlni a vér: De felség én csak épen úgy gondolám, hogy miszerint, minthogy

— Semmit se gondoljon, de annyit mondok magának, hogy ott legyen a bálón és ha aztán felismerem, tudom, akkor meglakol!

A kamarás humora kezdett visszatérni.

— És ha még sem ismer fel felséged?

Frigyes összeráncolta szemöldökét.

— No akkor — mondá — ezer Frigyes-arany üti a markát.

— Ezer köszönet előre felség, mert ugyan jó lesz az a kis pénz a hitelezőimnek és aztán . . .

— No, no! — mondá Frigyes szelidülve

— ne örüljön előre; ne dicsérd a napot nyugta előtt! Most pedig takarodjék.

Itz er agyában már élt a terv és úgy

azt, a mit a honvédelmi miniszter a múlt évi budgetvita alkalmával kétségbe vont, hogy t. i. a közös hadsereg katonai nevelőintéze- teiben a magyar alkotmányba ütköző tano- kat hirdetnek. Az egész ház derültük, majd boszankodása s megbotránkozása között ol- vasott fel idézeteket a katonai intézetekben előadott tankönyvekből, a melyek Magyar- országot Ausztria egy provinciájának hir- detik, királyt nem ismernek, csak császárt, Dobót az egri hőst osztrák generálisnak mondják, hazugul elferdítik a Rákóczi-kor- ban s az 1848-ban történeteket, még a Mária Teréziáért hőiesen harczolt magyar tábor- nokokat is elhallgatják, fellengős szavakban dicsőítik s például ajánlják Jellasicset és Haynaut s több ily vérlázító dolgokat. Ti- sza miniszterelnök azt válaszolta, hogy bizni kell a közös hadügyminiszter ígére- tén, hogy át fogja nézetni e tankönyveket.

A költségvetés tárgyalása 26-án véget ért. Az elfogadott költségvetés alapján készült költségvetési törvényjavaslatot Tisza pénz- ügyminiszter nyomban be is terjesztette. A honvédelmi budgetvitánál Zimándy Ignác és Móricz Pál felszólalása után Zay Adolf szépen indokolt határozati javaslatot nyuj- tott be az iránt, hogy a honvédség felsze- relési czikkjei kizárólag hazai iparosok által ké- szíttessenek, a közös harsereg szükségletei pedig legalább a kvóta arányában rendelte- senek meg. A ház többsége ezt a határozati javaslatot, a melyhez hasonló az osztrák képviselőház az osztrák ipar érdekében a mult csütörtökön elfogadott, Fejérváry mi- niszter amaz ígérete után, hogy ugys meg fog tenni ez irányban mindent, elvetette. Körössy Sándor az elavult katonai bü- ntető törvényeknek a korszellemhez való át- alakítását sürgette. Ábrányi Kornél a ka- tonai egészségügy javítása, Thaly Kálmán a magyar történelemnek a Ludovika-Akade- miánál való tanítása, Rigó Ferencz a hon- védség élelmezésének javítása érdekében szólalt fel.

A költségvetési törvényjavaslat tárgyalá- sát a keddi ülés napirendjére tűzte ki a ház. Szombaton a kérvények tárgyalattak. Hajdu-Szoboszló városának a súlyosodó föld- adóra vonatkozó kérvényénél Györy Elek szólalt fel pártolólá, s kivitte azt, hogy a kérvény „lehető figyelembevétel” végett adják ki a kormánynak. Nagyobb vita ke- letkezett a Liszt Ferencz hamvainak haza- szállítására vonatkozó kérvényeknél. A kór- vény bizottság erkölcsi támogatás végett ajánlja a kérvényeket a kormány figyelmé- be. Thaly Kálmán ebből az ötletből emlé- keztetett azokra a kérvényekre, a melyekben több mint 50 megye II. Rákóczy Ferencz hamvainak hazahozatalát kérte s a mely

kérvények kiadatván a kormánynak, most ott hevernek elintézetlenül a miniszterium porlepte aktái között. Ábrányi Kornél lelkes beszédben szól Liszt Ferencz érde- meiről és hazafiságáról. Kivüle még Stei- nacker pártolta a kérvényt. Tisza Kál- mán utalt arra, hogy nem lesz jó fessegetni Lisztnek a haza körüli érdemeit, annak a Lisztnek, a ki megtagadta a magyar zenét. Azzal a váddal szemben, a mit Thaly han- goztatott, Tisza néma maradt. A kérvényi bizottság véleménye elfogadtatott. — 22 törvényhatóság ama kérvényénél, hogy a hadsereg szállításainál a magyar ipar tekin- tetbe vételessék, Steinacker és Orbán szólaltak fel pártolólá. — Két bizottság választását határozta el a ház. Az egyiknek feladata a házszabályok módosítása, a má- sikkhoz, a 21 tagu közigazgatási bizottság- hoz, a kényszer-himlőoltásról szóló törvény- javaslatot utasították.

A főrendiház február 26-án egyhangulag elfogadta a honvédség és a népfölkelés fel- szereléséről szóló törvényjavaslatot. A fő- rendiház ellenzéke nevében Zichy Nándor gróf s Sztáray Antal jelentették ki, hogy ámbár bizalommal nem viteltetnek a kor- mány iránt, mégis a trón és a haza oltalmára megszavazzák azt.

Háborus hírek. Bécsből távirják, hogy a hadsereg körében lázasan folynak az elő- készületek. Első sorban a katonai élelmezési raktárakban folyik a sürgős munka, melyre már a tartalékosok nagy részét is behívták. Legközelebb a lovasság létszámát fogják főlemelni és e célra behívják április elsejére az összes fiatal tartalékosokat. A behívások ugyancsak fegyvergyakorlatra fognak szólni, de a ki tudja, hogy a lovasságnál rendes körülmények közt fegyvergyakorlat nincs, annak nem lesz nehéz kitalálni, hogy e „fegyvergyakorlat” nem egyéb, mint a lovas- ezredeknek hadilábra való állítása.

Népfölkelő tisztek. A népfölkelési tiszti tan- folyamok a legujabb megállapodások szerint csak márczius közepén kezdődnek. Vidéken minden honvéd feldandár parancsnokság rendez kurzusokat. A tanfolyamok időtar- tama három hét lesz s irányadó körök most már nem a teljes katonai és praktikus kikép- zésre fektetik a főszűlt, melyre rövid az idő, hanem inkább arra, hogy a fegyelem fentar- tására szükséges utasításokat megadják s a katonai szellemmel megismertessék a jelöl- teket. A népfölkelőket ugyanis csak a leg- utolsó esetben viszik nyílt csatába, különben a várakat őriztetik velük s az ország oly pontjain helyezik el őket, a hol egyes nem-

olyan ékszer, mint a minőt e török viselt. Rubin, gyémánt, smaragd, saphir és más drágakövekkel mintegy behintetnek lát- szott az érdeműs — mert hogy az volt, mutatta sok kincse — álarozos.

— Ki az? Ki ismeri? Mi a neve? Honnan jött? Ily kérdések vettek fel a teremben. Felsenburg gróf, a spanyol grand, jelmez viselt, végre oda lépett a basához. — Tartsa meg soká Allah drága éieted! — Hintsen rózsát a te pályádra is! — Mond meg, oh jámbor muzulmán, hogy ki vagy költő?

— Miért az? — Tömerdek kincsed miatt kértem. — Takarékosságom szerzé meg és az fogja növesztetni.

— Szent Isten! bocsássa meg a próféta e felkiáltást, szaporitani akarod vagyonodat?

— Oh van tervem, mely megkétszerezi vagyonomat.

— Mi lehet az?

— Valóban — mondá a török komoly hangon — tervem Poroszonnak roppant jóvedelmeket fog hajtani.

Felsenburg kiesett szerepéből. Elfelej- tette, hogy álarozos bálon van.

— Uram, ön szerencsés! Közlje velem tervét és én egész befolyásomat felhasználom a királynál, hogy azt pártfogolja.

— Fogadja köszönetemet uram, de csak ő felségének szólhatok, hogy azt pártfogolja.

zetiségi izgatók veszélyes üzemeket indit- hatnának meg a rendes fegyveres haderő távolléte alatt. A népfölkelési tiszti tan- folyamok berendezésénél ezek az elvek a dön- tők s a végleges intézkedés is néhány nap mulva ily értelemben fog megtörténni.

A bolgár válság. Oroszország tehát minden- áron meg akarja akadályozni, hogy a bol- gár válság békés uton és rövid idő alatt el- intézést nyerjen. Ma még nagy recenzust keltene az okkupáció, egy-két hónap mulva azonban már talán könnyebben lehet ürügyet és okot találni és ekkor a pétervári kormány megvalósíthatja a régi tervét, Bulgária ok- kupálását. Mert kétségtelen, hogy a péter- vári kormány csak azért állja útját a bé- kés megoldásnak, hogy teljesen megérjék a gyümölcs, melyet önmagának szánt jutalmul, a Bugáriáért hozott és annyiszor emlegetett áldozatokért. Csak a kérdés, vajjon ezt a szépen kifőzött tervet nem fogják-e az utolsó pillanatban Szófiából megsemmisíteni. A bol- gár kormánynak mindig van egy hatalmas fegyvere, s ez Macedónia. Ha Szófiában él- nek ezzel a fegyverrel, egy csapásra meg- változik a helyzet. Ha Macedónia föllázad, Törökország utolsó támasza van. veszélyez- tetve Európában, és hogy ekkor mily kon- flagrációk következnek be, azt senki sem tudhatja. A bolgárok azonban nem sokat fog- nak törődni a következményekkel. Ha ehhez a végső eszközhöz lesznek kénytelenek nyul- ni, felidézük a keleti válságot a maga egész nagyságában és szeszélyes voltában, de te- szik azt abban a meggyőződésben, hogy ak- kor végre valahára megoldást nyer majd az ő válságuk is.

Hármas véd szövetség. A napi sajtó állandó- an foglalkozik azon hirrel, hogy Ausztria- Magyarország, Németország és Olaszország között véd szövetség jött létre, melynek célja az, hogy ezen három nagyhatalom kölcsönösen támogassa egymást azon esetre, ha Orosz- vagy Franciaország támadólag lépne fel. Ezen szövetség feltételei ugy van- nak megállapítva, hogy I ellen mindig kettő lesz, kettő ellen három. Ha a francia támad, szembe találja a németet és olaszt, Ausztria- Magyarországot pedig hátvédjük s őrzi Orosz- országot, hogy se amazokat ne támadja or- vul, sem pedig Keleten az alatt ne zsebel- jen. Ha pedig Oroszország kezd háborút, ál- lunk elébe mi és a németek s hátvédünket képezi Olaszország, hogy Franciaország maradjon vesztig. De ha nem maradna, vagy ha a császár köztársaság összeesküsznek, hogy Európát felosszák, akkor egész középső Eu- rópa a jüt felszigettől Apulliaig feltámad s feltámad, hogy panszlávizmus és forradalom

— Gazdag ültetvényes Amerikából; nem! bankár Párisból — hangzott a terem egyik oldalán — de hogy az, hangzott a másikon, valóban török basa, kinek annyi a piasztere, hogy megszámlálni nem tudja. Felsenburg nagy nógatásra elmondta párbeszéde ered- ményét és nem sokára az egész terem tudta, hogy az ültetvényesnek, a bankárnak, a ba- sának tervei vannak.

Egy igénytelen dominó lépett a basához és azt egy csöndesebb helyre vonzolta.

— Bocsánatot tolakodásomért, — szóló — valóban oly nagy tervei vannak?

A basa meghajította magát.

— Közlje velem a saját érdekében egy- részőket legalább.

— Én a király kamarása vagyok, Pollnitzer báró, és mint tudja, jó viszonyban állok vele.

— Ismerem ő felsége ön iránt való jóaka- ratát, de csakis épen neki szólhatok. A do- minó lerántotta álarozát.

— Enyje no, hát én vagyok a király, most közölje velem tervét, mely annyira kíván- osivá tett.

A basa szintén lerántotta álarozát.

— Én meg Pollnitzer vagyok — szóló a báró mosolyogva.

ellen magát megvédje. Támadó szándéka a szövetségnek nincs. Az a békét törekszik biztosítani, ha még nem késő. Iszonya- tos hatalom ez így együtt: 45 millió német, 28 millió olasz, 22 millió osztrák és 16 mil- lió magyar; ez összeséve 111 millió nép. S mennyi katoná? Ki sem lehet ezt számítani az újabb törvények óta. A német sereg volt 1.500.000, most legkevesebb 1.700.000 em- ber; az osztrák-magyar volt 1.200.000, most ez is fölemeltetett legalább 1.500.000 em- berre; az olasz hadsereg 700.000 ember s 300.000 tartalék, s így ez is egy millió; a három együtt négy millió harczost ad. Az olasz flotta 72 hajó, a német 74, az osz- trák-magyar 38; ezek a tengerpartot védhe- tik. A francziák két és fél millió vitéze nem rettegett ellenség többé, ha két csatátéren megoszlik ereje. Az orosz lovasság tenger- árja megtörik, ha Königsbergtől Krakóig s Krakótól Erdélyig terjed a harcmező. Ezt a vérontást ki fogja merni? Erre számít Bismarck, hogy nem meri senki, s a békét megmentette még egyszer.

V i d é k.

Al-Gsernáton. 1887. február 28.

Ha e népes, jómódu községnek mintját, jelenét, szóval közművelődési és társadalmi viszonyait teljesen ismerném, levelem bizo- nyára hosszabb lenne; de mivel csak pár hete, hogy csupán szórakozás szempontjából itt tartózkodom, tehát egész biztossággal csak azon dolgokról szólhatok, melyek itt- létém alatt történtek s melyeknek valósága felől vagy közvetve, vagy közvetlen a hely- szinén győződhettem meg.

A községi tisztújítás folyó hó 16-án d. e. oly kurtán-furesán történt meg, hogy abban — a mint mondják — alig vehetett részt az illetékeseknek $\frac{1}{20}$ része; azonban szabály- ellenes dolog nem történt semmi. A főbíró a bizalom ismét a bírói székből hagyta, s méltán, mert Kovács Sámuel urigen tisztes- séges, értelmes uri ember. Hogy milyen bíró, azt — ha tesszik — mondja el Csernáton.

Folyó hó 17-én jótékony célú zártkörű bál volt. Nem volt népes; mint hallám, csak 16 pár állott fel a négyesre; de azért haszonnal végződött. A fesztelen jó kedvnek, derült hangulatnak csak a hajnal vetett véget; az anyagi eredmény még szebb volna, ha épen akkor nem dühöngött volna a vad Nemere.

Derűre boru. Folyó hó 22-én Gál Lajos- nak csüre, minden marhája s Végh Ignác- nak csüre és istállója este 8 óra tájban le- égett. Az összes kár 1000 forint körül jár. A mint hallám, a nagy vízfecskendő nem épen használható állapotban van, míg a három kis kézi fecskendő fontos szolgálatot tett Rövid idő alatt a vad elem lokalizáltatott.

E helységnek nagyszámú, jómódu értel- misége van, s épen azért feltűnő, hogy nincs olvasó-egylete avagy könyvtára. Ezekre nézve azt hozzák fel, hogy az értelmiség el- szórtan lakik; én azonban nem ebben látom az akadályt, hanem inkább abban, hogy — tisztelet a kivételeknek — az anyagiasság dominálja a helyzetet. Különböző élénk tár- sadalmi élet uralkodik s az emberek ritka vendégszeretők. A könyvtára nézve meg- jegyzem, hogy az nem is lenne itt új dolog, mert az van, csak rendbe kellene hozni.

Ittlétem alatt az itteni postahivatalnál gyakran megfordultam, s azt tapasztaltam, hogy itt a hivatalos óra nap feljöttétől nap lementéig tart, nem úgy, mint Baróthon, hol vasuti pontossággal záratik be és nyitattik ki a hivatal. Arról is volt módomban meggyő- ződni, hogy itt, ha a feladásnál hiányt vagy szabályellenes dolgot vesznek észre, nem- csak illedelmes utasítást adnak az embernek, hanem a mit lehet és szabad, készséggel jóvá is tesznek.

És ez mind a postahivatal előnyére van, mert fokozza a bizalmat a posta-intézmény s ébreszti a tiszteletet annak közegei iránt.

E helyen azt is megemlítem, hogy folyó hó 26-án d. e. 10 óra tájban K.-Vásárhelyt megtekintettem a felső-népiszkolát, hol az I. osztályban 25, a II. osztályban 9, a III. osz- tályban 4 s így összesen 38 fegyelmezett

növendéket találtam. A nehéz kérdéseimre kapott könnyű és határozott feleletek s a rajzteremben látott dolgok mind arról győztek meg, hogy ez az iskola teljesen megfelel hivatásának s az anyagi tőke duplán visszadja a szellemi kamatot a nemzetnek.

Hátra volna még az alsernátoni 5 iskola, de ezekről vajmi keveset mondhatok, mert ez idő szerint a járvány miatt zárva vannak. A református felekezeti iskoláról, illetve tanteremről annyit négy szem közt kimondok, hogy én ahhoz hasonlót még Kara Muratban és Anadolchán, a Fekete-tenger partján, láttam. Ez azonban a tanító ur érdeméből nem von le semmit, mert — a mint hallám — a tanítás kifogástalan. Ezt az ázsiai iskolát 46 gyügyermek, a jobb állapotban levő leányiskolát pedig 66 leányka látogatja.

Most már Isten önökkel, szerkesztő ur. Én javult egészséggel távozom a vidékről. Hogy mikor, honnan fog még tőlem levelet kapni, az a jó Isten dolga. Ohajtánám, hogy a meleg tavasz beálltával onnan írjak önöknek, hol a narancs és gesztenye termik.

Bitai Baikó Lajos.

Különfélék.

— **Áthelyezések.** Bándy Imre, a csikszere-dai postahivatal főnöke, a segessvári postahivatalhoz helyeztetett át. — A kézdívásárhelyi kir. törvényszéknél megürrült segélydíjas joggyakornoki állomásra Jankó András brassói kir. törvényszéki joggyakornok neveztetett ki.

— **Márczius 15-ike.** A k.-vásárhelyi olvasó-egyesület megnyitási ünnepélyét márczius 15-én fogja megtartani. Ennélfogva az ünnepség műsorát úgy állította össze, hogy ne csak ezen fontos kulturális intézmény újra-ébredésének örömmünnepe, hanem a történelmi nevezetességű napra való kegyeletlen visszaemlékezésnek is méltó kifejezése legyen. Mi csak gratulálhatunk az olvasó-egyesületnek, mely ezen ünnepély rendezését kezébe véve, megtörni igyekszik azon tévhitet, hogy e nagy nap megünneplése rebelies tüntetés, sigen szerencsés eszmének tartjuk a kettős ünnepség egyesítését. Egyetlen egy testület sem oly hivatott a nemzeti szellem felszabadulásának napjáról kegyeletesen megemlékezni, ünnepélyt rendezni, mint az olvasó-egyesület, mely a közművelődést tüzte ki magasztos céljául. Melegen ajánljuk ezen estélyt a közönség figyelmébe.

— **Fegyverek szállítása.** 80 szekér ment Csik-Szeredából Héjjasfalvára, hogy a csiki népfelkelők részére a fegyvereket és tölényeket elhozzák. A mint értesültünk, több mint 5000 első osztályú népfelkelő iratott össze s remélhetőleg ugyanennyi lesz a második osztályú is. Csik tehát egy kis hadserget állít ki.

— **Sorozás.** A folyó évi ujoneozás Csikban a szentmártoni járásban f. hó 1-én vette kezdetét s tart 9-ig. Csik-Szereda városban 10-én lesz s innen Cs.-Szépvizre, onnan Gy.-Szt.-Miklósról s végül Gy.-Tolgyesre megy a bizottság.

— **Első isteni tisztelet.** A csikszere-dai református hitközség — hallomásunk szerint — elhatározta, hogy husvét napján tartassék az első református isteni tisztelet Csik-Szeredában.

— **Időjárás Háromszéken.** A múlt hetek kemény hídteit enyhe tavaszi napok váltották fel. A hó nagy részben elolvadt s ma-holnap tavaszunk lesz a nélkül, hogy a valóságos telünk lett volna, már t. i. olyan, milyenhez itt Háromszéken szokva vagyunk. Nálunk az idén általában nem a hó, hanem a Nemere és más szelek csinálták a telet. — Csikban f. hó elseje óta megint tavaszi idő állott be. A hó majdnem egészen elolvadt. A hőmérő délkor R. + 8—10°.

— **A tejszőveketek részvénytársaság** Csik-Szeredában megalakult s már folyó hó 1-én működését megkezdette. A berendezés sűrűn folyamatban van. Kívánjuk, hogy hasznos legyen, gyarapodjék és virágozzék!

— **Száva Lukácsot** sulyos csapás érte. Róza nevű 2 éves leánykája a múlt hó 26-án meghalt s 28-án nagy részvét mellett temették el a csiktaploczai templomkerítésben lévő családi sírboltba.

— **A gazdaközönség érdekében** tudomásra hozzuk, hogy a maglovak Kézdi-Vásárhelyre megérkeztek.

— **Mult számunkban** tévesen jeleztük volt, hogy Kézdi-Vásárhelyt a himlőjárvány uralkodik. Hiteles forrásból vett értesülés szerint, az uralkodó járvány nem himlő, hanem kanyaró (morbilli).

— **Jótekonyczélú műkedvelői előadás.** Kézdi-Vásárhelyt 1887. márczius 6-án (vasárnap) a magyar szent korona országai vörös kereszt együletének kézdívásárhelyi főegylete által háboru esetére elvállalt 1000 frt ágy-alap és a k.-vásárhelyi „Vigadó”-alap javára a városház nagytermében műkedvelők által rendezendő színlelőadás műsorozata: I. Süketnek kell Lennie. Vigjáték 1 felvonásban. Francziából fordította Császár Miklós. Személyek: Damoiseau, gazdag magányzó: Jancsó G. Eglantine, leánya: Málnási Albina k. a. Placide: Zakariás Béla. Bonifác, inas: Dobay Lajos. Történik: Damoiseau lakában. Idő: jelenkor. II. Közgyek. Vigjáték 1 felvonásban. Irta Berczik Árpád. Személyek: Kenderfalvi Háber Ferencz, gazdag polgár: Jancsó Géza. Leányai Etel: Málnási Albina k. a., Olga Keményfy Katinka k. a. Lakos Andor, Olga vőlegénye: Barcsa Miklós. Loránt, ügyvéd: Zakariás Béla. Göcsi Muki: Dobay Lajos. Inas: Baka Misi. Történik: Budapesten. Idő: jelenkor. Helyárak: Körszék 80 kr. Zártszék 60 kr. Földszinti állóhely 40 kr. Jegyek előre válthatók Balogh Gyula ur kereskedésében, este a pénztárnál. Kezdeté pont fél 8 órakor.

— **Bíróválasztás** volt Futásfalván f. hó 26-án tekintetes Gábor Péter főszolgabíró ur jelenlétében. Pályázók voltak: Páll Antal bíró és Balás Antal, kik közül titkos szavazás utján Balás Antal nyert több szavazatot. Midőn a főszolgabíró ur felesketette az ujon megválasztott tisztviselőket, csodálkozásának adott kifejezést a felett, hogy az eddigibőrt, Páll Antalt, annyira háttérbe szorította azon község, melynek vállairól három év lefolyása alatt 2700 frt adósságot vett le a képviselő és pénztárnok hűséges közreműködésével, úgy, hogy jelenleg még 223 frt meggazdálkodott készpénz van a takarékpénztárban elhelyezve, mi felett elismerését nyilvánított a főszolgabíró ur. Említett község gondolkozni tudó osztálya mind ezt jól tudja, s tudja azt is, kiknek idejéből maradt hátra azon adósság. Adja Isten, hogy teljesüljön a tekintetes főszolgabíró urnak azon reménysége, hogy az uj bíró be fogja tölteni az előtte lévőnek helyét, mert a pénz- és egyéb kormányzati ügyeiben jól indult Futásfalva község akkor virágozni fog. Egy választó.

— **Munkácsy Mihály** világhírű festő hazánkfia szombaton néhány napra Budapestre érkezett, s ámbár csak rokonai látogatása végett jött haza s minden fogadtatás mellőzését előre kérte: megérkezése után valóságos ostromnak volt kitéve a látogatók részéről. A hirneves művész, mint mondja, csak pár napra rándult haza; sietnie kell vissza Párisba, a hol sok munka vár rá. Mióta az amerikai ut helyreállította egészségét, munka-kevede hatványozódott. Amerikába utazva ugyanis erős tengeri betegséget állott ki s ennek köszönheti kitűnő egészségét. Munkácsy látogatást tett Benczur Gyula mesteriskolájában, az akademiában, az operaházban, több művész műtermében, Haynald Lajos bíboros-érseknél, ki a művész tiszteletére ebédet adott, melyen Trefort miniszter is részt vett.

— **Borzasztó földrengések** voltak hamvazó szerdára viradó éjjel Franciaország déli részén és Olaszország nyugoti partjain. Az emberek épen a farsang utolsó örömeinek élvezetében voltak merülve, midőn a föld megrendült lábaik alatt, szétriasztva a mulatókat. A pusztulás kepe iszonyatos. Pár perc alatt virágzó városok és községek lettek a pusztulás színterévé. Bajardóban, mint már említettük, 300 embert temetett romjai alá a templom. Dianomarina városkában minden ház összedőlt s több mint 600 ember sérült meg. Bussana egészen elpusztult; mind a 400 lakója meghalt, úgy, hogy a községben egy élő lény sem maradt. San Remo-ban két nagy kupola és a torony bedőlt, sok embert temetve romjai alá. Számos életben maradt

lakója a községnek megőrült az ijedségtől. A sebesültek nagy számát még nem lehet meghatározni; a halottak száma ezerekre megy.

— **Béke-e vagy háboru?** Ez a kérdés foglalkoztatja most egész Magyarországot, erről foly beszéd országsszerte úgy a legelkelőbb szalonokban, mint a legszegényebb emberek kunyhóiban. A szerelmes gavallér friss háborus hírekkel szolgál imárottjának, a kávé-nénikék egy kis csendes pletyka helyett rettentő háborupolitikát üznek, a borbély- és kovács-műhelyekben gazd'uramék az időjárás mivoltja és a vetések állása helyett most kizárólag csak a háborúról vitatkoznak. — Szóval mindenütt csak háboru, háboru...

Mig azonban a politikusok másutt csak a sötétben tapogatóznak, addig Nagy-Körös város politikusi mint bizonyost beszélnek a háboru kiütését, sőt — szerintök — már a hadüzenet is megtörtént. Ugyanis így beszélnek ezt Nagy-Körösön: „A muszka czár a magyar királynak egy zsák mákot küldött azzal az üzenettel, hogy olvassa meg, hány szem mák van a zsákban, mert ő annyi katonát fog ellenünk küldeni. A magyar király erre egy zsák törött szegedi paprikát küldött vissza a muszka czárnak azzal az üzenettel, hogy ő bizony nem olvassa meg, hány szem mák van a zsákban, hanem olvassa meg a czár a paprikát, mert ő meg annyi magyar katonát küld a muszkára, a hány szem paprika van a zsákban s mindegyik olyan erős lesz, mint a — paprika.” Miután pedig a paprika sokkal erősebb, mint a mák, egészen biztosak is lehetünk, hogy kirészére dől el a háboru. — Így írja ezt a „Kecskemét” — Nagy-Körösről.

— **Hogy korteskedtek a németek?** A „Lippe Ujság”, mely Detmoldban jelenik meg, a választások előtt a következő felhívást közölte: Választók! A czár ismét hatalmas pressziót gyakorol a szultánra! Ha Oroszország megindítja a háborut, ekkor a törökök is betörnek hozzánk, és ha Németországot szétdarabolják, egy rész török lesz. Választók! Mi lesz ennek a következménye? Kényszeríteni fognak benneteket, hogy több feleséget tartsatok! És mi lesz ennek a következménye? Anyósotok is több lesz egyből! Választók! A ki beéri egy anyóssal, az február 21-én nemzeti párti képviselőre szavazzon.

— **Köszönetnyilvánítás.** Kedves köteleességünknek ismerjük, mint a négyületünk javára február hó 21-én rendezett estély házi-asszonyai, a fiatal és lelkes rendezőségnek együttesen hálás köszönetünket nyilvánítani azon buzgalomért, melyet a siker érdekében kifejtettek. Első sorban fogadják elismerésünket együletünk érdemes titkára, mint az élő hirlap szerkesztője, megfeszített szellemi munkásságáért, melyet általában együletünk javára és érdekében kifejt és különösen estélyünkön kifejtett; továbbá a hirlap kitűnő munkatársai: Sándor Kálmán törvényszéki bíró ur, Keményfy Katinka, Székely Málvina urhölgyek, Barcsa Miklós, Dobay Lajos, Baka Mihály urak, kik együttesen és külön egyleti életünknek csaknem új lendületet adtak ezuttal. Kérjük jövőre is szíves közreműködésüket és pártfogásukat. Honleányi tisztelettel: Szöcs Józsefné, Székely Jánosné, alelnökök.

— **Sajtóhiba** csuszott a kézdívásárhelyi olvasó-egylet báljára vonatkozó, mult számunkban megjelent számadásba. A 2 frtos adományok között ugyanis tévedésből „Barthos Károly ügyvéd, Csiki József ügyvéd nevével” helyett „Barthos Károly ügyvéd nevével” szedetett.

Mulatságok.

Gy.-Szt.-Miklós, 1887. febr. 24.

Tekintetes szerkesztő ur!

A gyergyószentmiklósi ifjuság által dr. Fejér Dávid ur elnöklése alatt rendezett táncestély lefolyásáról, mely hushagyó kedden a Laurency-féle nagyteremben tartott meg, bátor leszek a t. szerkesztő ur engedelmével becses lapjába egy keveset írni.

A táncestély úgy most is, mint máskor a legfényesebben sikerült. Már régebbi idő óta bebizonyította az ifjuság, hogy báljával nem tud semmiféle egylet versenyezni, melyképes legyen oly szellemi eredményt felmutat-

ni, milyent most is folyó hó 22-én tartott táncestélyével felmutatott.

Carneval herceg örömtől kipirult arczczal osztozott az ifjuság dicsőségében és megelégedett kebellet vett tőlünk bucsut, hogy ismét eljőve, fényes győzelmeit az ifjuság báljával ujonan megkoronáza.

A mulatság este 3/9 órakor már teljes számban egybegyűlt diszes közönséggel; csárdással kezdődött meg, telve vigság és kedélyességgel. Szobbnál szebb, csinosnál csinosabb hölgyek jelenléte emelték az estély tekintélyét s a közönség gyönyörködve s megelégedve tekintett maga körül, örvendő az ily válogatott közönség szép számának szemléletében.

Hölgyeink, kivált a kisasszonyok, mindnyájan diszes egyszerűen, de azért mégis izléses báli toilettekben jelentek meg, s dicsőekedve mondhatjuk, hogy innen a fényűzés száműzve volt teljesen, (mely már sok szegény család-apának okozott álmatlan éjszakákat) s hölgyeink mégis sokkal kedvesebbek, szebbek valának most, mint más alkalommal a drága toilettekben.

A mulatság mind végig a legvigabban tartott és csak reggeli 1/25 órakor ért véget.

A négyeseket 48—50 pár táncolta.

A szünet után az első tánc körmagyar volt, melyben 30 pár vett részt.

A jelenvolt diszes hölgyközönség neveit a következőkben adjuk: Mltságos Mikó Mihályné, Kedves Tamásné, Lázár Zakariásné, Merza Kristófné, Demeter Domokosné, Havas Jakabné, Lázár Menyhértné, Kopacz Lukácsné, Tiltscher Edéné, Kálmán Istvánné, Hochsild Lajosné, ifj. Drotos Jánosné, Lázár Jánosné, Giacomuzzi Baptiszné, Lázár Lukácsné, Vákár Gergelyné, Novák Jánosné, Ugronné Mikó Mál, Romfeld Jánosné, Romfeld Eliz, Fejér Róza, Lázár Iza, Kedvos Erzs, Tiltscher Iza, Fejér Véri, Lázár Eliz, Lázár Hedvig, Kricsa Róza, Czárán Berta, Miklós Katinka (Szarhegy), Eránosz Anna, Császár Róza (Vásárhely), Görög Kata, Bogdán Katinka, Jacobi Atala (O.-Toplicza), Mélik Anna (Remete), Görög Rebi, Karácsony Nika, Vákár Lujza, Bogdán Aranka és Fiala Rebi.

S miután már Carneval herceg is felszedve sátorfáját 1 évre eltávozott, ennélfogva magam is a t. szerkesztő urnak köszönetet mondva s üdvösséges bőjti napokat kívánva, bucsut mondok.

Egy jelenvolt.

A gyergyószentmiklósi vörös kereszt egylet szokásos 10 kros fillérestélyeit folyó évi márczius 10-én a Laurency-féle helyiségben tartja és kezdi meg. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

A korcsolya egylet Gyergyószentmiklóson márczius havában saját pénztára javára színelőadást rendez.

Közzgazdaság.

Gyümölcsfaoltóvessző. A földmívelési miniszterium értesíti az érdeklődőket, hogy a kaszai, debreczeni, k. monostori gazdasági tanintézetekben, a tarczali és nagyenyedi vincczellér-képezdében összesen 29,342 drb különböző fajú és nemű gyümölcsfaoltó-vessző adható ki. Az oltóvesszők díjtalanul adatnak ki. Az ezek kiszolgáltatása iránti kérelmek közvetlenül az illető tanintézetek és vincczellér-iskolák igazgatóságaihoz intézendők. A kérvények a beérkezés sorrendje szerint vétetnek figyelembe. A csomagolási és szállítási költségek a kérvényezőt terhelik és a szállítmány utánvételezése mellett szedetnek be.

A zöldség és főzeléklék ültetése és öntözése. Tudni akarván, írja egy kortész, hogy milyen állapotban nőnek legjobban a zöldség- és főzeléklék, melegágyban hajtattott kétféle salátával és paradicsomalmával kísérleteket tettem. Az ültetés kétszer történt. Az első ültetéshez olyan plántákat vettem, a melyeken már két tulajdonképen levél és gyökérkék voltak, s a plánták 6—7 cm. magasságot értek el; a második ültetés 10 nappal később történt, midőn a növények már majdnem kétszer akkorák voltak, mint az előbbie. A ké-

sőbb ültetett növények az előbbieket messze túlhaladták és sokkal dúsabbak voltak am azoknál. Ebből azt következtetem, hogy jobb később ültetni, mikor már a plánták jól meg erősödtek. Másik fontos dolog a plánták öntözése. Nem egyszer csodálkoztam már azon, hogy a kiplántált növények azonnal való és naponkint kétszer történt öntözés dacára mért nem folytatják azonnal növekedésüket. A kihajtott levelek előbb mindig elfonyadnak s az csak egy hét múlva, midőn új levelek fakadnak, nyújtja a kívánt képet. Két salátágyat, melyekbe hagymát is ültettem, úgy kezeltem, hogy az egyiket permeteztetővel öntöztettem meg, a másikon az egyes lyukakat öntöztem meg, melyeken növények álltak. A különbség már más nap feltűnő volt, ugyanaz nap múlva még épen meglepett. A permetezővel megöntözött ágy felülete megkérgeződött, a növények a déli melegben elfonyadtak s folyton szomjazni látszottak. Az egyenkint megöntözött növények közti föld porhanyós volt, a gödröcskében pedig nedvesség gyűlt össze. A különbség tehát igen nagy s az utóbbi öntözési módnak még az az előnye is van, hogy vizet takarítunk meg vele, mit kivált nyáron nem szabad figyelmen kívül hagyni.

Hogyan lehet jégverem nélkül jeget eltartani?
Ha nincsen tulajdonképeni jégvermünk, legjobban jeget kupokba rakni, melyeknek készítése kevésbé kerül, s melyekben a jég a következő tél is eláll. Ez célra kissé emelkedett, lehetőleg árnyékos helyet választunk, melyről az esővíz jól lefolyik s mely a majortól nem fekszik távol. Ezt a helyet egy oly körületben, melynek átmérője körülbelül 4 méter, körülbelül 4 cm. vastag keményfűrőse réteggel takarjuk be; ez képezi a rostélyt, melyen át az olvadó jégből származott víz is lefolyhat. A kup alakítására lehetőleg tisztahótalan jeget használunk, melyet koczkákba vágatva, rétegenként úgy helyezünk el, hogy az kívülről mintegy 2½ m. magas kerek falat képezzen; innét azután körülbelül 3½ m. magasságig a kup fedélalakulag összehúzódik, s felül körülbelül 1-25 m. területű lecsapott sikot képez. A kup felrakása közben 2-3 munkás az említett körfalon belül levő jeget fakalapácsokkal lehetőleg apróra zuzza, hogy az egész egy tömeggé fajgyon össze, a nélkül, hogy közötte levegővel telt részek maradnának. A kup csúcsára azután egy azzal körülbelül megegyező nagyságú 15 cm. vastag gerendából egyszerűen összegezett keretet teszünk, melyen át később a jeget felülről kiszedjük. A kész kup köré azután először is 5-6 szalmakötelet egy körülbelül 20 cm. vastag szalma-
réteget kötözünk, s e körül azután még egy

köpenyt alkalmazunk fűrészpapr, moha vagy egyéb hasonló rossz hővezetőkből, oly formán, hogy a köpeny vastagsága alul 60 cm., felül legalább 40 cm. legyen. A kup befödése előtt az említett keretbe egy többszörösén átkötött szalmaköteget szoritunk, melynek az a célja, hogy midőn a jeget lassankint kivágjuk, a képződő irt betöltse és az elpiszkolódástól óvja. A köpenyt azután erős borsókarókkal és szalmakötelekkel jól lekötözzük. Jeget mindig csak a korai reggeli órákban szedjünk a napi szükségletnek megfelelő mennyiségben, s ezt azután szalmába burkolva, a pinczében vagy kamarában el lehet tartani. A kiszedés után, a mi fejszével történik, a kupot ismét jól be kell burkolni. A keret s a szalmatömő a fogyasztás arányában súlyed.

Nyilvános köszönet.

Boldoguit édes atyám, Jancsó Mihály ügyvédnek, temetése alkalmával a részvét oly általánosan nyilvánult, hogy nem mulaszthatom el különösen a kézdivásárhelyi ügyvédi-kar s a résztvevő közönségnek a leghálásabb köszönetemet nyilvánítani.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. márczius 1-én.

Jancsó Kálmán.

125-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelőintézet javára Sárfalva község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Vargyasi Mihály 2 kupa rozs, Babos János 1 kupa rozs, Vargyasi Lajos 1 kupa rozs, Ferencz János 4 kupa árpa, Kondrát Elekné 1 kupa paszuly, Vay Gáspár 2 kupa rozs, Szabó Dénes 1 kupa rozs, Szöcs Sándor 2 kupa árpa, Kondrát Sándor 2 kupa, Todor Imre 1 kupa árpa, Hodor Ferencz 2 kupa törökbuza, Babos Pál 2 kupa árpa, Imreh András 1 kupa törökbuza, Babos Sándor 2 kupa rozs, Jánó Ferencz 1 kupa, Fodor György 1 kupa árpa, Kovács Márton 2 kupa, Héjja János 1 kupa rozs, Felszeginé 1 kupa törökbuza, Fekete Mihály 3 kupa, Erős András 1 kupa rozs, Ferencz Pál 2 kupa törökbuza, Babos Károly 2 kupa, Babos Dénes 2 kupa, Babos János 1 kupa árpa, Babos József 2 kupa rozs, Simon Gyula 4 kupa árpa, Ferencz István 2 kupa törökbuza, 1 kupa paszuly, Márton János 1 kupa rozs, Jankó Antal sárfalvi plebános 1 véka rozs.

Fogadják a nemes szívi adakozók az árvák nevében kifejezett hála köszönetünket.

K.-Vásárhelyt, 1886. nov. 28.

Br Szentkeresztly Stephanie, elnök.

Gyöngyösi István, jegyző.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru és értéktőzsdén,

február 1-én

Magyar földterhermentesítési kötvény 103. ³ / ₄	
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal 103. ³ / ₄	
Temes-bánáti földterherm. kötvény 103. ³ / ₄	
Temes-bánáti földt. kötv. záradékkal 103. ³ / ₄	
Erdélyi földterhermentesítési kötvény 103. ³ / ₄	
Horvát-szlavon földterherment. kötv. —	
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény 99.—	
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön 118. ¹ / ₂	
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy 120. ¹ / ₂	
Oszttrák járadék papírban 78. ¹ / ₂	
Oszttrák járadék ezüstben 80.—	
Oszttrák járadék aranyban 109.—	
1860. államsorsjegyek 133.—	
Oszttrák-magyar bankrészevény 852.—	
Magyar hitelbank-részevény 286.—	
Oszttrák hitelintézet-részevény 276.25	
Ezüst —	
Cs. és kir. arany 6.—	
20 frankos arany 10.11	
Német birodalmi márka 62.75	
London (2 havi váltókért) 128. ³ / ₄	
20 márka arany 12.54	

Felelős szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

210. sz.

Hirdetmény.

Közhirre tetetik, hogy Gyó-Ditró községe a felszeg tizben két iskola-terem és tautói lakból álló építmény felépítését zárt ajánlati tárgyalás után kiadja.

Kikiáltási ár 8915 frt 26 kr. Vállalkozni ohajók felhivatnak ajánló leveleiket szabályszerűen kiállítva és 10% bánatpénzzel vagy elfogadható érték-papírral ellátva 1887. márczius 10-én déli 12 óráig a községi előjárósághoz akár személyesen vagy megbízottjaik által térítvény mellett beadni, akár pedig postán megküldeni, minthogy későbbben érkező ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

A tárgyalás említett napon délután 3 órakor a község házánál meg fog tartani.

A feltételi pontok, rajz és költségvetéssel együtt, a községi irodában megtekinthetők.

Gyó-Ditróban, 1887. február 19-én, az előjáróság:

Csibi János,

biró.

Fülöp István,

jegyző.

Árverési hirdetés.

Alólírt községek előjáróságai által közhirre tetetik, miszerint Csik-Szent-Márton és Csik-Csekefalva községek tulajdonát képező bor, sör, szesz és pálinka árulási jogát és a 10. házszám alatti emeletes korcsmaházat hozzá tartozó kőistálló s melléképületeivel együtt a képviselőtestületeknek folyó évi febr. hó 17-én hozott határozata értelmében három egymásután következő évre, azaz 1887. április hó 25-étől kezdve 1890. április hó 24-ig nyílt árverésen haszonbérbe adja s annak foganatosítására folyó év márczius hó 10-ik napjának d. e. 9 óráját a két község házában tüzte ki.

A kikiáltási ár a bor, szesz és pálinkának minden birtokos által saját szükségére való szabad behozatala mellett 3500 frtban állapított meg, melynek 10%-át az árverezni szándékozók bánatpénzzel az árverező bizottság kezébe előle letenni tartoznak.

A többi feltételek a körjegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csik-Szt.-Mártonon, 1887. febr. 18.

Bocskor Imre,

biró.

Bodó Dénes,

biró.

Sándor Izsák,

körjegyző.

A Cserey-féle házban néhai Keresztes István által birt

BOLT-HELYISÉG

idei Szentgyörgy napjától kezdődőleg bérbe kiadatik. Jelentkezni Szilágyi Ferencz ügyvédnél Kézdi-Vásárhelyt.

Hirdetmény.

A hadmentességi adó-kötelesek felhivatnak, hogy az 1880. évi XXVII. t.-cz. 13. §. 3-ik pontjában körülírt és ugyanazon t.-cz. 20. §-ában megállapított 5—50 frt birság terhe alatt vallomási-íveiket 3 nap alatt a városi adóhivatalhoz beadják.

K.-Vásárhelyt, 1887. febr. 22-én.

Szöcs József,

polgármester.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

M e n e t r e n d.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvón.	Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvón.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	"	4.44	8.08		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	"	5.02	8.24			(ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós	"	5.24	8.39		Nagy-Enyed	"	2.18	2.39	
Apáca	"	5.43	8.51		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	3.04	3.14	
Kőpecz	"	6.05	9.07			(ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	"	6.15	9.14		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	"	6.36	9.30			(ind.)	4.01	3.56	
Homoród	"	7.06	9.51		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	"	7.28	10.04			(ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	"	7.53	10.24		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.00	11.00	9.13
Erked	"	8.18	10.39			(ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	"	8.52	10.03		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Medgyes	(ind.)	9.31	11.26						
		10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt